

Dokumentacja (fragment) złożona do konkursu na kuratorski projekt
wystawy w Pawilonie Polskim na 57 Międzynarodowej Wystawie
Sztuki w Wenecji 2017.

Artysta: Rafał Dominik
Tytuł: Ludzie w XXI wieku
Kurorka: Maria Świerżewska

KONCEPCJA WYSTAWY W PAWILONIE POLSKIM

NA 57 MIĘDZYNARODOWEJ WYSTAWIE SZTUKI W WENECJI W 2017 ROKU

Obierając za punkt wyjścia kryzys współczesnego świata i związaną z nim utratę wiary w przyszłość, proponujemy radykalną zmianę optyki, spojrzenie na dzisiejsze problemy z nowej perspektywy. *Ludzie w XXI wieku* to wystawa spekulatywna – ekspozycja paleontologiczna z przyszłości, prezentująca historię człowieka nowoczesnego opowiedzianą przez zapisy geologiczne i pozostałe po nim ślady kopalne.

Wyobraźmy sobie, że znajdujemy się w odległej przyszłości. Dokładne umiejscowienie w czasie nie ma w tym wypadku znaczenia. Istotny jest fakt, że dystans jest na tyle duży, że nie ma już bezpośredniej ciągłości przekazu między przeszłością i przyszłością. Dzięki przypadkowemu odkryciu pojedynczych artefaktów z pokrytej przez morza i oceany planety Ziemi możemy podjąć próbę zinterpretowania ich funkcji, zrekonstruować stojące za nimi historie i dzięki temu spróbować zrozumieć, co kierowało zaprzestłą cywilizacją, która je stworzyła. Istnieje oczywiście duże prawdopodobieństwo, że artefakty te odbiegają swoją formą od oryginałów. Nadal mogą jednak być punktem wyjścia i inspiracją dla grupy rekonstruktorów przygotowujących wystawę archeologiczną dotyczącą historii zapomnianych mieszkańców.

Proponowana wystawa w Pawilonie Polskim przywodzi na myśl powszechnie znane ekspozycje archeologiczne czy paleontologiczne. Punktem odniesienia są dla nas zarówno te o charakterze ściśle badawczym, jak i te popularnonaukowe, w których – w wyniku braku odpowiedniej ilości twardych danych – dopuszcza się do głosu luźne interpretacje, tak by zaspokoić ciekawość odwiedzających. Naszym celem nie jest bowiem naukowe przesłedzenie, jak w okresie tysięcy lub milionów lat zachowa się plastik czy metal ani też które elementy współczesnego świata mają szansę przetrwać w formie skamielin. W wykreowanej sytuacji ekspozycyjnej kluczowe jest dla nas pozbawienie tych elementów kontekstu i sprawdzenie, jak mogą bez niego zadziałać, co mogą powiedzieć o ich użytkownikach i miejscu pochodzenia. Istotny jest także fakt przypadkowości w doborze „znalezisk” – wystawa została pomyślana nie tyle jako lista przełomowych i najważniejszych wytworów człowieka, ile raczej jako subiektywny wybór rzeczy, czasem ważnych dla autorów, czasem przypadkowych, a także tych oddających dominujące dziś pesymistyczne myślenie o świecie stojącym w obliczu zmian migracyjnych, ekonomicznych i klimatycznych.

Pomysł na tę wystawę jest próbą spojrzenia na otaczającą nas rzeczywistość z perspektywy czasu geologicznego oraz z ironicznym dystansem. Kluczem jest gra dwóch przeciwieństw – teraźniejszości widzącej siebie jako przeszłość.

SCENARIUSZ WYSTAWY W PAWILONIE POLSKIM

NA 57 MIĘDZYNARODOWEJ WYSTAWIE SZTUKI W WENECJI W 2017 ROKU

/WERSJA SKRÓCONA/

Główna przestrzeń Pawilonu pozostanie otwarta, bez dodatkowo wydzielonych pomieszczeń. Jej charakter budować będą mocno zróżnicowane stanowiska - stacje, będące tłem dla artefaktów - ziemskich znalezisk. Granica między scenografią a wkomponowanymi w nią obiektami będzie płynna, stanowić ona będzie jednocześnie ich dopowiedzenie i budować meta-historię - pokazywać pewien chaos w posiadanej o ludzkości wiedzy, podkreślać przypadkowość prezentowanych przedmiotów.

STANOWISKA: Projekt zakłada 8 stanowisk tematycznych, w ramach których będą pokazywane prace. Każde z nich opowiadać będzie odrębną historię i rysować kontekst dla pokazywanych obiektów. Podstawowe tematy to: biologia - anatomia, wytwory człowieka, język i komunikacja, relacje społeczne, sztuka, natura i technologia, sport oraz historia.

OBIEKTY: Projekt zakłada wyprodukowanie specjalnie na potrzeby wystawy około pięćdziesięciu nowych prac. Składać się na nie będą rzeźby i płaskorzeźby wykonane w kamieniu, obiekty trójwymiarowe wydrukowane i wycięte w styropianie, piance poliuretanowej, rysunki oraz wydruki komputerowe.

Ilość tekstu na wystawie ograniczona zostanie do niezbędnego minimum. Większość informacji skonstruowana będzie na bazie uniwersalnego języka piktogramów / emotikon / znaków / zdjęć.

W części wizualnej projektu uwzględniono ogólny widok i plan Pawilonu, zbliżenia na poszczególne stanowiska, szkice do wybranych prac oraz obrazy referencyjne.